

Siua opposita abbati?

Opposita siua asserere hae nomina appellatua primam substantiam
dicere facti nam singularem, et singularem determinatam subij-
tentiam defendit. Consequa 9. Math. 6. q. 7. sect. 3. Palam 1. pi
q. 99. act. 7. Disp. 1. 8. non q. hae apponey 1. hie to, astense Ch-
ysto Domio. dicat essent filii dei. et dicant essent filii dei
ni hie to includat facti diuini substantiam, nae cuius dicant
essent filii dei. 9. dicant facti substantiam.

Distinguendo facti. dicendo si facti
sumat q significatio facti et nati est, et sumi debet in illa posi-
tionē hie to essent filii dei. 9. illud dicatum essent filii
dei facti et subton accipiat q pro adequato significato facti et
nati est et dicat in alio uente text. 9. 1. pi q. cap. 1. et
si aliquis uelit accipere hie to q significato facti et. Tunc requirit
n. n. hie to om unum significatum facti significat filium dei.
et hic seruit et constat. 9. n int origose nomē constitutum

Opponey 2. hie to, astense Chysto Domio,
et id filii Virginis. atq et substantia Verbi dimitteret san-
ctatem, et et illius alia substantia sanctatem terminaret n
maneret idem filii Virginis. 9. ne idem hie to 9. 60. n. n.
9. a si maneret idem filii Virginis posita substantia Patris par-
ter dicant filii Virginis et hoc est fallum. 9. et illud.

Distinguendo facti. ad illius obseruatio

Mei sicut in illis q. tunc daret dicitur filius Virginis
 et non filius Virginis sive substantia adveniens est q. pia creata
 sive alia increata sic illud positum est Paternitate et hanc
 tate dicitur filius Virginis. ceterum pater n. dicitur filius
 Virginis et ratio e. q. dicitur q. rae hanc tate dicitur supra
 asumente q. amenissimam dicitur sunt illorum q. facta
 sunt sit cum ipsa assumptae q. post assumptionem Indam. in
 cum dicitur pater in hoc assumptae translationem possit hanc
 tate pater fuerunt unum in se q. unum q. dicitur aliquid
 matre rae cuius dicitur Virgo mater dicitur Mater Christi n.
 pater rae eius q. antea dicitur unionem hypostaticam ad patrem dicitur
 mater pater, sicut n. pater filius Virginis. ut n. dicitur
 pater pater si assumptae hanc tate alius hominis pateris.
 de hinc Suarez 2. tome 3. p. disp. 1. q. 1. et 1. q. 2. et 1. q. 3. et
 disp. 12. et 2. infra.

Oppone 3. si hic to n. dicit pater

substantiam dicitur ostendit Christo Domino n. tribuente p. actus
 huius hominis, Deo, agere n. daret u. a. comunico dicitur
 q. in eo existit q. dicitur unum n. de alia rae comunico
 tr. s. tribuente p. Deo : q. hic to ostendit Christo Domi-
 no, dicit pater substantiam dicitur d. distinguendo hanc dicitur
 de si illud pater idem valent et dicitur si n. n. tribuente ac-
 tus huius hominis Deo q. hic to om. sum pater n. e
 sicut dicitur ut diximus : ego si pater q. intelligat p.

Et n. hic to n. sit factu Deo, in Deo tribuuntur actibus
illius homini ppie ꝛ communicationem idiomatum.

Imo retorques arg. q. d. ille actus tri-
buunt, ut volent, Deo ꝛ communicationem idiomatum: q. d. debuit
tribui esit. Deo q. d. sic n. distinguitur ꝛ communicationem idiomatum
tinquenter Deo est unitus illi tribuuntur actibus: et r. q. d.
id illi iudicant. Nec e. est r. de ferro calido, cui na ppie
tribuuntur actibus ab eis, q. d. calor n. e. unitus ferro in aliq. 3.
: ut Deo e. unitus homini, et to Deo in subsistentia Verbi
cum q. d. na dicitur factu unum ꝛ, et na trina et unam
que existit: et calor aut unum ꝛ cum ferro existit.

Q. 3. a.
D. ioceta primarum substantiarum dicant de factu
substantia

Caput. 1. m.
Inia negativa ap. bab.

Q. d. et nomina ioceta primarum substantiarum dicant de factu
substantiam? D. neg. Sunt aut nomina ioceta cum
substantiarum (V. Petrus, Paulus, Iohannes, Iesus etc.) deo et
testat. Iuvenis deo. 37. et 6. et r. 3. n. satis ostendit in
At q. d. significant. Specimen igitur et probabilius de nomine q.

ficare facti nō singulare determinata, et dēverre singu-
 laris subsistentia. Ita videt sententia Dion. Th. quem citat
 Gregorius q. Meth. d. q. 7. sect. 3. § qd si qd notū fuerit
 Gregorius lib. 2. tract. 7. cap. 8. nō 3. Taligitur hęc sententia ex iuri-
 dicio Transalpidensi in lib. sacrosylogo et ex multis pp. qd
 refert Gregorius 1^a pte desep. 157. nō 20. et 3^a pte desep
 67. nō 6. existimay hanc sententiam agz pbabilem ac appositam
 et videtur e 3. pte desep. 62. nō 25. et desep. 91. nō 3° et y.
 et desep. 68. nō 15. et desep. 67. nō 6. in hanc rāgi indinat.
 Circa uo. q. 1^a de unita aut. 1. § u^m existimant rāstiam o-
 piniam pbabilem et eadem tenendam ab illis q. rāstiam ten-
 trant rōnē 2. arum subiectum n. dicitur de fante subsistentiam

1° pbr ±^a si aliqd nomen it.

subies significat facti subsistentiam (iēt hoc nomen Chystry
 et hoc nomen n. itan significat: q. nullam: pbr nō. auctoritate
 multorum patrum qd citat et regit Gregorius 3^a pte desep.
 67. nō 6. 1^a nomen Chystry significat sanitatem in ioceto uera
 tam diuinitate: et sanitas in ioceto unita de unitate & di-
 uinitate facti subsistentiam Verbi. q. Chystry n. significat facti
 et subsistentia Verbi.

2° si nomen Chystry significat

facti subsistentiam Verbi a br. rāstiam h. q. 2^a Chystry
 it creatura? et incipit ee? et p. distinctus ut fūit

1° nomen | Chystry | e nomen d^o subie^o iocetur: et h^o dicitur h^o h^o
 substantiam: q^o sic et alia nomina. Pro Min^o q^o nomen Chystry
 e nomen suppositi et n^o id: q^o dicitur h^o h^o suppositivum.

¶ negando Min. ad illius p^o b^o in n^o go
 aij. n^o nomen Chystry e nomen suppositi, et e nomen id^o ut
 fateri Vasquez caligi ex PP. 2^a p^o de p^o 130. no 13. et de p^o
 133. no 27. Et ibidem appositum ut p^o b^o dicitur sicut nom-
 en Chystry est nomen suppositi. Et a^o h^o t^o h^o substantia h^o
 suppositum dicant de h^o substantiam ex ipis h^o p^o.

¶ de 2° nomen | Chystry | e nomen
 1° subie^o: et h^o significat h^o n^o h^o et d^o et sub-
 stantiam d^o: q^o nostra s^o n^o stat. Pro Min^o q^o h^o p^o p^o p^o
 h^o | Chystry e p^o p^o ex n^o d^o et h^o, Chystry e sicut h^o
 et sicut sunt exate. Et ibidem p^o p^o dicitur de h^o p^o d^o
 cant^o: atq^o n^o ibi p^o p^o si nomen | Chystry n^o significat h^o
 d^o et substantiam: q^o utiq^o h^o significat.

¶ negando Min. et ad illius p^o b^o
 de h^o Min. i^o d^o si nomen | Chystry | accipiat q^o significat d^o
 q^o ut accipit debet et exi^o p^o p^o: negando si accipiat p^o p^o
 significat h^o h^o. De suppositio n^o q^o ita accipiat Chystry
 n^o dicitur p^o p^o ex n^o d^o et h^o, q^o sic n^o includit
 d^o et substantiam. Un^o de h^o Min. i^o d^o si nomen

Christus (naly nō significare Deunitatem: nego si alij nō
illam significarent: sufficit nō qd. naly Deunitatem significat;
ut dicitur i positay esse nā dicitur et hanc. et essentia Dny: accep-
tos scilicet qd. signto significat.

3° si auctoritate substantia Verbi ex hanc
tate Christi et illius si ponatur alia substantia manebit Chri-
tus: atq. si Christus nō dicitur deitate substantiam: manebit Ch-
ristus: qd. Christus dicit deitate substantiam? P. negando. Nō dicitur
hoc nō ut nō maneat idem Christus sufficit qd. auctoritate substan-
tia qm. Christus determinata et singularis ierunt: unū qd. man-
neat idem hie hō, nō maneat hō idem Christus, qd. hie hō ierunt
substantiam singularem indeterminatam. Christus determinatam.

Inferees hinc cant nām positam indivisi sub-
stantia nō efficiant plures hōes, qd. ad multiplicationem hominum nec
est multiplicatio significati hōis, unū eam hō significat hōem
et dixerunt; si hōes nō multiplicati, nō habent plures homines.
Et ita nō si ponatur 3. trinitates in una substantia, sub-
stantia 3. homines, qd. multiplicati significati hōis nō hō
est nō dicitur de plures, ut dicitur creatoris in eod. Deo
scilicet efficiere plures creatores hōis.

Alia de nominum significatiōibus disputare
decurram: circa hōc dicta pauca sufficiunt abten-
pauis trinitatem qd. plura desideravimus ostendit

At in hoc b. tra: anobis citata p̄cipue Suaeium.
 et Casquim. nos ad nonum tractatum iscribendi
 diligenti animo ausumay qd qd laboris in hoc tra:
 indulante inpositum e in Dei optime Maxe. et
 Deipara Virgini obsequium, referendo.

Finis tra: b. i.

Laus Deo.

Tract. VIII.

De pōis Libris et habitibus.

In nonum meth^{is} Artis Lib-
rum.

Argumentum.

Libertor in hac tra^g. calamam fundum deliborate deput-
ando, si temporis brevitas libertatem ad i^o p^ostandam n^o adimeret: ut-
licet sedigam et in 1° p^o huius g^o: tra^g. ca in clauso . in 2° delib-
tibus, ut q^o videtur magis nec^o scribere corabor.

Prax 1^a de pōis Libris

Q^o 1^a

Et sit et ubi sit Libertas

Caput 1^m.

Quod sit Libertas

Q^{ua} 1^a qd sit Libertas in p^oia seu in actu 1°? summe in
I^{ta} t^{ra}e. Libertatem p^oie, omittis alijs actionibus, q^uo^m dicitur
tr^o liber a p^oia q^uo^m positivis actibus requisitis ad agendum pot^{est} agere
q^uo^m n^o agere, q^uo^m agere appositum? I^{ta} q^uo^m Libertatem in p^oia
seu Libertatem in actu 1°, qd idem est, n^o est aliq^uo restricta ab
ipsa p^oia libera. I^{ta} Juarez disp. 19. sect. 5. ar^o 7. Sanchez
q. 1^a theol. 2. q. 2. sect. 2. F^undos disp. 15. de acta sect. 13. p^o
n° 1. q^uo^m si est aliq^uo restricta, q^uo^m actus aliq^uo ipsius nat^ure
tatis q^uo^m h^uic in illa positivus: n° 1° q^uo^m ante p^oia actum est
voluntas libera in actu 1° in operandum: n° 2° q^uo^m ante o^{mn}
h^uic requisitus (in p^oia n^o h^uic), licet actus libere p^ois
h^uic p^oducatur: q^uo^m nec p^o actus nec p^o h^uic reddat p^oia libera
in actu 1°, cum sublat^o q^uo^m actu q^uo^m h^uic talis intelligat^{ur}
et essentia p^o se ipsam distinguat^{ur} ab alia p^oia nec^o et nat^ure.

Q^{ua} 2^a Libertas in actu: seu
(qd idem est) Libertas in actu 2° sit aliq^uo essentia in ipso actu
n^o tatis? I^{ta} reg^ul^a ita Vasquez 1^a 2^a disp. 55. n° 19. Juarez
supra et mult^u int^{er} Salas 1^a 2^a t^{ra}e. 7. disp. 1^a sect. 2. p^o
q^uo^m idem actus q^uo^m n^o est nec^o def^uit advertentia, illa positivam
liber^o et vice versa actus q^uo^m antea nat^ure liber, si recedat ad
advertentia int^{er}, manebit nec^o: q^uo^m Libertas in ipso actu n^o est d^ua
essentia illius, nec aliq^uo illi intrinsecum; sed est t^{er}miⁿo denominatio actus
sua desumpta a n^o tate libere appetente.

Nec est ead. res de utilitate actus
 atq. de libertate eius: q. utilitas in actu est quod
 tendat apud utilitatem; un. dum ab illa tendit, utilitas est: ut li-
 bertas in actu consistit ex eo quod potest esse libera libere op-
 portet: un. cum talis potest de se ad utilitatem se potest appropiare
 & libere eund. actum stinuendo, quem libere potest: eam
 actus tendens & eand. ad rem non potest libere fieri nec un.
 & de utilitate fieri & utilitatem.

Nec item est ead. res de spontaneitate
 te, ut ita dicam, est. n. actus spontaneus ex eo quod tendat in ob-
 jectum cognitum; un. cum non potest tendere nisi in talia obiecta, stab-
 iles specificati, si est spontaneus, ut est actus naturalis,
 non potest nisi esse spontaneus, q. hinc habet denominationem ab intrinseco
 nempe desumptam ab obiecto specificante.

Opponebat. ideo libertas in potestate ad-
 tingit ab ipsa potestate, q. potest libera per illam libertatem des-
 tingit essentia a potestate nec. et actus liber per eam libertatem
 distinguit essentia ab actu nec: q. libertas in actu non distinguit
 ab ipsa actus essentia. Respondendo. hinc actus non liber est
 accidentatus differt ab actu nec: eo quod intentionis liber denominat
 ut apud libere appetente: et intentionis potest sui distinctio
 apud non libere appetente dicitur nec: ut potest accidit: un.
 sicut bonitas naturalis (q. est in merito) non est de essentia actus

Boni in genere physico, seu in genere id; id tamen ingenere mori
si libertas n. e. dicitur actus liberi ingenere physico,
nec in genere id, cum actus requirat mutare aliam physicam seu
nam, potest tamen transire. Deliberatio in nec. et Defacto alig. It.
affertur auctore actui amoris, q. Beata Virgo Mater Deum
Deligebat in uia, q. generat in patria, et erat in uia liber,
in patria u. e. nec. q. ad exercitium.

Oppone 2. libertas in acta e. abtudo
actus uoluntatis ad actum intus q. quem intus q. potest uoluntatis
tamen cum inditio: q. n. e. abtudo ipsius actus ad uoluntatem liberam
peruenientem. P. regardo an. q. a. posita illa inditio abt. repun-
tati in acta intus, potest actus uoluntatis fieri nec. si illi Deo
uult stitueret illum: n. tamen posita inditio facti in uoluntate. ac
n. posita implicet actum in nec.

Inferre hinc liberum arbitrium fra-
ctur in uoluntatem ipsam, q. suppositiue u. seu radicatu in intum. q.
libertas facti e. in uoluntate, et radicatu in intum ut statim
licet: un. possumus dicere liberum arbitrium in uoluntatem in-
uenientem intus iudicium sufficiens ad liberam determinationem.
atq. ita apud Iosephum q. Meth. 4. 2. 1. 2. sect. 3. infine
et Galina in iudicia Depp. 2.

Idem tamen abt. e. in uoluntate q. dicitur in uoluntate
q. dicitur in uoluntate

Caput 2^m

Ubi sit Libertas.

Qua l^a ubi sit libertas factu^s P^r in uoluntate ita dicitur
 H. quem sequi Suarez de sp. 19. sect. 5. n° 17. et in opusculo
 lib. 1° de iⁿcarceribus Dei cum uoluntate cap. 1° n° 2° Caspary 1^a 2^a
 de sp. 73. n° 19. Fenejra q. Methy 2° q. 2. sect. 3. Salas 1^a 2^a
 trac. 3. de sp. 1^a sect. 11. § 1° n° 125. Furedo de sp. 13. de aia
 sect. 2. n° 12. Pro q^a libertas factu^s est in uoluntate est in uo-
 luntate (n^o n^o datur alia p^oia de qua p^oat ee dubitatio): atq^{ue} n^o est factu^s
 in uoluntate: q^o est factu^s in uoluntate. Pro hinc q^a si uoluntate est factu^s li-
 ber, est ita est q^o ad spem est q^o ad exercitium: r^ontur dicit
 p^oat: q^o n^o est factu^s liber.

Pro 1^a p^oim minoris q^a illap=
 oia dicitur libera q^o ad spem q^o posito obto p^oat dicere unum est
 duobus actibus oppositis circa illud: atq^{ue} in uoluntate posito obto uero n^o
 p^oat dicere assensum est dissentium, se nec debet dicere assensum: q^o n^o
 est liber q^o ad spem. Pro 2^a p^oim minoris. tunc exercitium est factu^s
 liberum q^o p^oia q^o exercet actum p^oat eligere illum n^o exercere
 seut exercere alium: atq^{ue} eligere est p^oim uoluntatis et in uoluntate: q^o
 atq^{ue} n^o est factu^s liber q^o ad exercitium: ut reg^o actus dicit in-
 trinsica uoluntatis; si aut nec alius p^oat n^o solius uoluntatis
 Collige descriptio in uoluntate dicitur

1. qd intell. rest. eē indeterminate circa suum ob. nē ab in-
 spectam illius ob. positioem : at u. uolūta. circa ob. suum ex
 actē oppositum eē indifferens ex. capacitatem ob. 2. qd ob.
 intell. ipsum intell. determinat ad unum actum . e. n. una ueritas
 tm. et in indissolubili consistens, nec sit e. eum falsitate : et ob. uolū-
 tatis 2. determinat uolūtatē ad unum actum tm. q. idem ob.
 pot. eē sit bonum et malum, seu iueniens et disiuueniens sm. diuisi-
 onē . et uero stante pfecta oppositiōe ob. pot. uolūta. eē indife-
 rens .

¶ Haec 2. ubi sit libertas radicalis .
 eē tm. in intell. Ita p. citat qd 1. et p. q. eē libertatem
 radicalē in intell. idem e. atq. indifferentiam cognitiōis q. e. in intell.
 eē radium, et cum, cur uolūta. libertatem hēt in suis actibus.
 (si n. ob. ab intell. sine indifferentia opponit ut bonum, nec. uolūta.
 ferat in intell.) : id intell. ita opponit ob. uolūtatē : q. e. liberius
 radicalis .

¶ In his libertatem radicalē capi-
 riri pōt. cum omnimoda necessitate qd facile p. q. Deu. nati et
 nec. sciri cogit oīa possibilē : et tm. eius cogitō dicit indifferens
 2. n. necessitatē uolūtatē, q. e. tm. indifferentia capi ob. : q. n.
 nit n. unius actus diu. intell. ob. cum actibus eibus iuenien-
 tibus et disiuuentibus q. hēt tale ob. : q. indifferentia cognitiōis,
 seu cogitō indifferens . I. q. n. necessitatē uolūtatē pot. in se eē nec.
 app. n. e. in intell. p. mēda libertas ferat ad tm. radicalē, ut lib.

est radicalis, potest esse in omnimoda necessitate

Oppositam sententiam tenent Durandus et
 Paludanus asserentes libertatem facti esse in intellectu et in voluntate et.
 Factus est Scetus et alij reprobatores docentes intellectum nullum nisi esse liberum
 Pugnabitur 1.° intellectus est liberum per intellectum : 2.° intellectus est magis
 bonus quam sit voluntas : sed illa propositio est magis libera quam est factus liberum
 : 3.° intellectus voluntas, sed intellectus videtur factus liberum ista uterque resolutionem

Distinguendo autem voluntas et factus
 liberum per intellectum tanquam per causam factum libertatis nego : tanquam
 per individuum secundum animam. Et nego istam sententiam et secundo Mein. 2.° sequitur
 et nego ultimam istam sicut in 1.° et factus visibilis per adm-
 inistrationem, sed sequatur esse visibilis, quia per supponat administrationem. sic
 non est factus liberum idem tunc per intellectum, sed sequatur esse liberum
 quia per supponat intellectum, sed per passio homini prior quam sit esse volun-
 tatiuum et per iam est tunc liber radicalis per animam est tunc liber factus

Pugnabitur 2.° libertas est individua. atque
 in diuina est maior in intellectu quam in voluntate : 3.° maior libertas asseritur
 factus videtur in intellectu quam in voluntate. pro Mein. 3.° individua voluntatis
 pendet ab individua intellectu et a contra : 4.° in diuina intellectu maior est quam
 individua voluntatis.

Distinguendo Maior libertas radicalis
 est individua ab illa. Libertas factus est individua factus, ista vero maior

Dicitur radicali & indiciu facti, & libertas facti e indiciu obliu
 nego Mei. Dein distinguo Meis: scdo de indiciu obliu: nego de-
 facti q. in inter nalla dabo indiciu facti ut p. bacimus supra q. 1.
 1. On nego oim ad p. basim Mei. Distinguo ai. q. scdo p. basim
 indiciu facti uelutis ad indiciu obliu inter tanim addic: nego
 p. basim tanim aia agim ex hui dependentia & seqt. q. in inter dabo
 Meis libertas, et q. dabo p. basim.

Dicitur a actus inter indifferens obliu p. basim
 q. ponit obliu in q. sunt uaria aia iuuenientia et desuuenientia
 sm q. uoluntat p. basim illud obliu amare & n. amare: indiciu u. actus
 uoluntatis e obliu q. hui actus ad p. basim facti liberam. i. hui
 ipsum actum p. basim, ut oppositum ualeat opporari.

Q. 2.

De p. basim libera.

Caput 1^m.

Q. ut p. basim libera.

Q. e q. p. basim libera dicitur? P. basim libera seu ro-
 talis e p. basim actiua q. p. basim actus regit p. basim agere & n. agere
 re & agere oppositum. Ita colligitur ex Palvia l. 1. p. 1. sup. 71.
 I act. e. l. 1. § 3. De d. d. m. lib. 1. de q. d. cap. 10. Summ.

Ley. 19. tit. 2. no 19. Sumarij et in apusculo lib. 1.º cap. 2.
 et tno l.º de qñia plogo l.º cap. 2. ano 1.º. Vasquez l.º 2.º de ley.
 36. no 13. Justado dey. 13. de dia tit. 1.º § 3.º.

Pro lem l.º q^a passio negt ee libera
 ra illius, in cuius n^o sit libera actio, ex q^a nec^o regit^r tali passio
 : atq^e actio n^o cadit in dominium p^o passio, q^a p^o passio e:
 g^o ne passio libera sit n^o illius p^o : g^o p^o p^o p^o sua
 g^o teneat passio e libera n^o e . 2.º g^a si p^o passio q^a tali
 libera ee p^o resistere ualeat ne hiet actum, cum debet ee
 libera in eo recipiendo : atq^e resistere negt g^o teneat passio e . g^o
 n^o e libera g^o teneat passio. Prohi. si resistet e resistet tra
 tr et si nunq^m p^o recipere actum : e actiue . si actiue
 e nec^o e libere : si nec^o : g^o n^o e, in ea actioe libera . si libere
 g^o libera e at e actiue, et n^o ut e passio .

Opponit t^o uolito facti consistit in
 actu uoluntatis q^a recipit in ipsa uoluntate, et p^o q^a uoluntas recedat
 facti uolens : et n^o in actioe p^o actiue illius actus : sed uoluntas e
 libera uolendo : g^o n^o e libera actiue sciendo : g^o p^o libera
 n^o e actiue .

Recedendo facti. et distinguendo facti.
 uoluntas e libera uolendo . f. denominatur uolens libere in actu 2.º
 f. actum esse electum uolens scido facti . at e libera uolendo . f.

denominatur uolens liber in actu 1°. & actum esse electum uolenti
 negatiua. Et non uolens in actu 1°. factus libera & sua intrinseca
 uolentem, & qui potest mouere actum & mouere, & mouere oppo-
 situm. Nec sufficit ad libertatem in eadem potestate ad recipiendum
 actus oppositus, nisi alius potest ipsa potest. eam in eadem ad alter-
 uam finem determinare quod non conuenit in uolente potestate accepta
 in aduersa ad hunc actus: negatiua 1°. in ordine ad finem, ut potest.

Caput 2^m.

Quod distinguatur potest libera a nec?

Q^o. & in quibus distinguatur potest libera a nec? Respondetur in
 libera, potestibus uolentibus requiritur in actu 1°. ad operandum potest
 & operari, & non operari, & operari oppositum: potest uolens nec
 ita ut potestibus uolentibus requiritur in actu 1°, ut determinata ad uol-
 untatem operandum, ita ut non potest non operari, nec operari opposi-
 tum. Ita *M.* citati cap. 1°. § 1°. § 2°. § 3°. § 4°. si uolens potestibus
 uolentibus requiritur ad operandum non potest, & operari & non operari
 & operari oppositum non est magis libera quam potest uolens, et nec? &
 ita se habet potestibus uolentibus requiritur ad operandum: sed uolens & magis
 libera, quam sit potestibus uolentibus, et nec? Et potestibus uolentibus
 ad operandum: § 1°. uolens potestibus uolentibus requiritur potest & operari, & non operari
 & operari oppositum.